

eller indtægtsnydelse, som er tillagt barnet ved gavedisposition fra en af forældrene.

Det må formentlig erkendes, at der er grund til i væsentlig grad at indskrænke den nugældende, meget vidtgående sambeskatning mellem forældre og hjemmenværende børn under 18 år. Navnlig synes det ikke rimeligt, at børn, der arbejder i faderens bedrift, ikke kan ansættes selvstændig til skat. Det er meget almindeligt, at faderen ønsker at uddanne sine børn i sin egen erhvervsvirksomhed i stedet for at lade dem arbejde for fremmede og selv engagere fremmed arbejdskraft, og det virker stødende, at dette ikke kan lade sig gøre uden at der indtræder en efter omstændighederne særdeles følelig forøgelse af skattetilsvaret.

Under hensyn hertil har man foreslået ændrede regler på dette område, og man har ved forslagets udformning fulgt det af skattelovskommissionen fremsatte forslag, idet nærværende forslag kun afviger fra kommissionsforslaget forsåvidt angår det mindstebeløb for indtægter, som skal kunne begrunde selvstændig ansættelse. Den af kommissionen foreslåede indtægtsgrænse, 400 kr., forekommer meget lav. Det synes rimeligt at kræve en noget højere indkomst som grundlag for en selvstændig ansættelse, og

i så henseende synes der at kunne anføres gode grunde for at betinge ansættelsen af en indkomst, svarende til de beløb, som ifølge bestemmelsen om børnefradrag anses for tilstrækkelige midler til at bekoste barnets underhold, d. v. s. 800 kr., 700 kr., og 600 kr. henholdsvis i hovedstadsområdet, i købstæderne m. v. og i landkommunerne. Ved at sætte undergrænsen som anført opnår man harmoni med børnefradragreglerne, idet forholdet herefter vil blive det enkle, at der ikke bliver tale om børnefradrag for alle de børn under 16 år, som opfylder betingelserne for selvstændig skatteansættelse. Man har derfor foreslået indtægtsgrænsen sat som anført.

Forslagets § 5, stk. 3, tilsigter at fjerne visse tvivl, som har rådet i praksis med hensyn til den skattemæssige stilling for børn, der af hensyn til deres undervisning og opdragelse er anbragt udenfor hjemmet, f. eks. på kostskole el. lignende undervisnings- eller opdragelsesanstalt. Den foreslåede regel går ud på, at sådanne børn betragtes som hjemmenværende, såfremt familieoverhovedet er ubegrænset skattepligtig her i landet; i modsat fald bliver barnet selvstændigt skattepligtig.

Bestemmelserne i paragraffens stk. 4 stemmer med nugældende ret.